28/11/2023

Άγιος Παΐσιος: Όσοι δικαιολογούνται είναι βασανισμένοι άνθρωποι. Δεν έχουν μέσα τους ειρήνη. Το έχουν κάνει επιστήμη αυτό!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994)

Όποιος δικαιολογείται δεν μπορεί να βοηθηθή πνευματικά.

Έχω παρατηρήσει ότι σήμερα μικροί-μεγάλοι όλα τα δικαιολογούν με έναν λογισμό σατανικό. Όλα ο διάβολος τους τα ερμηνεύει με τον δικό του τρόπο, και έτσι βρίσκονται έξω από την πραγματικότητα. Η δικαιολογία είναι σατανική ερμηνεία.

Και πώς γίνεται, Γέροντα, μερικοί σε κάθε λόγο να βρίσκουν αντίλογο;
– Ω, είναι φοβερό να συζητάς με έναν άνθρωπο που συνήθισε να δικαιολογήται! Είναι σαν
να μιλάς με έναν δαιμονισμένο! Όσοι δικαιολογούνται – ο Θεός να με συγχώρεση – έχουν γέροντα τον διάβολο.

Είναι βασανισμένοι άνθρωποι. Δεν έχουν μέσα τους ειρήνη. Το έχουν κάνει

επιστήμη αυτό. Δηλαδή, όπως ένας κλέφτης δεν κοιμάται όλη νύχτα και σκέφτεται πως θα τα καταφέρη για να κλέψη, έτσι και αυτοί συνέχεια σκέφτονται πως να δικαιολογήσουν το ένα ή το άλλο σφάλμα τους.

Ή, όπως κάποιος σκέφτεται πως να βρη ευκαιρία να κάνη ένα καλό η πώς να ταπεινωθή, αυτοί αντίθετα σκέφτονται πώς να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Δικηγόροι γίνονται! Δεν μπορείς να τα βγάλης πέρα μαζί τους. Είναι σαν να μιλάς με τον ίδιο τον διάβολο.

Τι έχω πάθει με κάποιον! Ενώ του λέω: «εκείνο που κάνεις είναι στραβό, το άλλο πρέπει να το προσέξης, δεν πας καλά, πρέπει να κάνης αυτό κι αυτό...», κι εκείνος για το καθετί βρίσκει δικαιολογίες, στο τέλος μου λέει: «Δεν μου είπες τι να κάνω»!

«Βρε χρυσέ μου άνθρωπε, τόσες ώρες τι λέμε; Λέμε τα σφάλματα σου, ότι δεν πας καλά, κι εσύ συνέχεια δικαιολογείσαι. Τρεις ώρες τώρα με έσκασες, με έλιωσες! Πώς δεν σου είπα»;

Να του λες παραδείγματα, για να του δώσης να καταλάβη ότι είναι σατανικός εγωισμός έτσι όπως αντιμετωπίζει τα πράγματα, ότι δέχεται δαιμονικές επιδράσεις και, αν δεν αλλάξη, χάθηκε, και τελικά να λέη: «Δεν μου είπες τι να κάνω»! Αλήθεια, είναι να μη σκάσης;

Αν είναι αδιάφορος κανείς, τα προσπερνάει όλα με το «δεν βαριέσαι». Αλλά, αν δεν είναι
αδιάφορος, σκάζει. Εγώ τους μακαρίζω τους αδιάφορους.

Δεν θα θέλατε όμως, Γέροντα, σε καμιά περίπτωση να είστε αδιάφορος.
– Βρε παιδί, τουλάχιστον ο αδιάφορος δεν σκάει έτσι άσκοπα. Να υποφέρης για έναν πονεμένο, εκείνο έχει νόημα. Αλλά να λειώνης με αυτόν, να του λες τόσα και τόσα, και τελικά να σου λέη: «δεν μου είπες τι να κάνω» και να δικαιολογή τα αδικαιολόγητα! Έτσι από άνθρωπος καταλήγει δαίμονας! Φοβερό!

Αν σκεφτόταν μόνον τον κόπο που κάνεις – άσε τον πόνο -, για να τον βοηθήσης, λίγο θα άλλαζε. Αφού σε βλέπει ότι υποφέρεις, κοπιάζεις, ταλαιπωρείσαι, δεν το λαμβάνει υπ' όψιν!

Γέροντα, όταν δικαιολογήται κάποιος για μια αταξία που έκανε και του λες: «αυτό είναι δικαιολογία», και συνεχίζη να δικαιολογήται, για να αποδείξη ότι αυτό δεν είναι δικαιολογία, είναι δυνατόν να διορθωθή;
– Πώς να διορθωθή; Καταλαβαίνει ότι είναι λάθος, γιατί βασανίζεται, άλλα από εγωισμό

δεν θέλει να το παραδεχθή. Είναι πολύ φοβερό!

Ναι, άλλα λέει: «Δεν με βοηθάς, θέλω να με βοηθήσης, δεν με φωνάζεις να συζητήσουμε, με περιφρονείς».
– Ε, πάλι από τον εγωισμό ξεκινάει αυτό. Είναι δηλαδή σαν να λέη: «Εγώ δεν φταίω, εσύ φταις που δεν πηγαίνω καλά»! Εκεί καταλήγει. Άφησε τον δεν χρειάζεται να ασχοληθή κανείς μ' αυτόν, γιατί δεν βοηθιέται. Ούτε φέρει ευθύνη ο Πνευματικός ή ο Γέροντας ή η Γερόντισσα για μια τέτοια ψυχή. Είναι σατανικός εγωισμός αυτός· δεν είναι ανθρώπινος.

Ανθρώπινο εγωισμό έχει εκείνος που δεν θα ταπεινωθή να πη «ευλόγησον», άλλα τουλάχιστον δεν θα μιλήση, για να δικαιολογηθή. Όποιος δικαιολογεί τον εαυτό του, όταν σφάλλη, μεταβάλλει την καρδιά του σε δαιμονικό καταφύγιο. Αν δεν σύντριψη το εγώ του, θα συνεχίζη να σφάλλη περισσότερο και θα συντρίβεται ανώφελα από τον εγωισμό του.

Και όταν δεν ξέρη κανείς πόσο κακό είναι η δικαιολογία, έχει ελαφρυντικά. Άλλα, όταν ξέρη ή του το λένε οι άλλοι, τότε δεν έχει ελαφρυντικά.

Θέλει πολλή προσοχή, όταν πας να βοηθήσης κάποιον που έχει μάθει να δικαιολογήται, γιατί μερικές φορές γίνεται το έξης: Αφού δικαιολογείται, σημαίνει ότι έχει πολύ εγωισμό, οπότε, όταν του πης ότι αυτό που έκανε δεν είναι σωστό, θα πη και άλλα ψέματα και άλλες δικαιολογίες, ώσπου να σου απόδειξη κι εκείνο και το άλλο, για να μη θιχτή.

Έτσι όμως γίνεσαι αιτία εσύ, που πήγες να του απόδειξης ότι σφάλλει, να γίνη πιο εγωιστής, πιο ψεύτης. Από την στιγμή που θα δης ότι συνεχίζει τις δικαιολογίες, δεν χρειάζεται να του απόδειξης τίποτε.

Κάνε προσευχή να τον φωτίση ο Θεός.

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, «Πνευματικός αγώνας, Λόγοι γ'» έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος«, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)